

?Drets d'autor

M'agraden més les coses tangibles que les virtuals. Per això, i pel que fa a la música, segueixo preferint el que ara en diuen un «format físic», un cedé, per entendre'ns, que no pas el «format digital». Entre altres coses per la informació que acompanya els llibrets dels discos. D'entrada, el nom dels autors de les cançons. Un detall que per a molts és una nimietat però que em sembla fonamental. Tan fonamental com saber que la música i el llibret de *Parsifal* és de Wagner, o que aquella cançó que es diu *Paraules d'amor*, i que hem cantat tants cops, és d'un tal Joan Manuel Serrat. Però no tots els autors tenen la fama d'ells i sovint a la gent li és absolutament igual saber qui n'ha compost la música o qui ha escrit la lletra. És trist, sí, però és així.

Fora d'aquest reconeixement, de l'autoria de les cançons se'n deriva també un rendiment econòmic que en alguns casos pot representar una fortuna. És un món que donaria per escriure un llibre. Allà hi llegiríem que John Lennon i Paul McCartney van acordar signar com a Lennon-McCartney qualsevol cançó dels Beatles que hagués estat composta per un d'ells dos i compartir els beneficis al cinquanta per cent. O que Bob Marley va fer constar amb el nom del seu amic Vincent Ford l'autoria de *No woman, no cry* per agrair-li l'ajuda que havia rebut d'ell en els seus començaments. O que els Blaumut es van fer populars amb una cançó, *Pa amb oli i sal*, que sona com un plagi d'una del grup Tunng titulada *Bullets*, emportant-se'n ells la fama i els guanys.

Des de fa pocs dies, a aquell llibre imaginari s'hi podria afegir un nou capítol. Un jutge ha decidit treure el nom de José Torregrosa dels crèdits de 35 cançons del Paco de Lucía que figuraven com si haguessin estat compostes pels dos. El cas és que Torregrosa, músic i productor, s'havia limitat a transcriure al pentagrama les composicions nascudes de la inspiració de Paco de Lucía - que no sabia escriure partitures- i a canvi rebia la meitat dels beneficis per drets d'autor. Ara els seus hereus hauran de retornar a la família del genial guitarrista els diners cobrats indegudament. Un acte de reparació econòmica i també de justícia poètica. Perquè pocs robatoris em semblen tan menyspreables com arrabassar-li a un creador el reconeixement de la seva autoria.